

ἀνδράσι καὶ δύστηλος ἐπὶ φρόνεν α πίστιος δρμὴ 133.3 ἥπερ τε μεγίστη πειθοῦς ἀνθρώποισιν ἀμαξιτὸς εἰς φρόνεν α πίπτει Δημόκριτος 125 τάλαινα φρόνη ν, παρ' ἡμέων λαβοῦσα τὰς πίστεις ἡμέας καταβάλλεις; 4. Σκέψη/νοητική δύναμη, thought, 'Εμπεδοκλῆς 134.4 φρόνη ν ἴερη καὶ ἀθέσφατος. || Δημόκριτος 129 φρόνεν ἡ θεῖα ροῦνται. Πρβλ. νοῦς, νόησις, μῆτις, προπίδες.

φρονεῖν 1. Φρονῶ/ὁρθοφρονῶ, think/think correctly, 'Ηράκλειτος 17 οὐ γὰρ φρόνεον σι τοιαῦτα πολλοί, δόκοσοι ἐγκυρεῦσιν, οὐδὲ μαθόντες γινώσκουσιν, ἔωντοῖσι δὲ δοκόουσι Δημόκριτος 2 Τοιτογένεια ... φρόνησις ... γίνεται δὲ ἐκ τοῦ φρόνεον τοῖα ταῦτα· βουλεύεσθαι καλῶς, λέγειν ἀναμαρτήτως καὶ πράττειν ἂδεῖ 183 ἔστι που νέων ξύνεσις καὶ γερόντων ἀξυνεσίη· χρόνος γὰρ οὐ διδάσκει φρόνεον, ἀλλ' ὕραιη τροφὴ καὶ φύσις 2. Φρονῶ/ σκέπτομαι, think, Παρμενίδης 16.3 τὸ γὰρ αὐτὸν ἔστιν ὅπερ φρόνεει μελέων φύσις ἀνθρώποισιν καὶ πᾶσιν καὶ παντί· τὸ γὰρ πλέον ἔστιν νόημα 'Εμπεδοκλῆς 103 τῆδε μὲν οὖν ἰότητι Τύχης πεφρόνη κεν ἄπαντα 107.2 ἐκ τούτων <γὰρ> πάντα πεπήγασιν ἀρμοσθέντα καὶ τούτοις φρόνεον σι καὶ ἥδοντ' ἥδ' ἀνιῶνται 108.2 ὅσσον <γένεται> ἀλλοῖοι μετέφυν, τόσον ἄρ σφισιν αἰεὶ καὶ τὸ φρόνεον ἄλλοια παρίσταται Δημόκριτος 42 μέγα τὸ ἐν ξυμφορῇσι φρόνεον ἀ δεῖ 58 ἐλπίδες αἱ τῶν ὁρθὰ φρόνεον των ἐφικταί, αἱ δὲ τῶν ἀξυνέτων ἀδύνατοι 95 τιμαὶ παρὰ τοῖς εὖ φρόνεον σι μέγα δύνανται 158 νέα ἐφ' ἡμέρῃ φρόνεον τες ἀνθρώποι 'Αρχύτας 1.3 οὐθὲν ἄτοπον ὁρθῶς αὐτούς, οἵα ἐντι, περὶ ἐκάστων φρόνεειν. || φίλα φρονεῖν. Βλ. φίλος. || δίχα φρονεῖν. Βλ. δίχα. Πρβλ. νοεῖν, συνιέναι, γι(γ)νώσκειν.

φρόνησις 1. Λογική/νοημοσύνη, understanding/intelligence, 'Ηράκλειτος 2 τοῦ λόγου δ' ἐόντος ξυνοῦ ζώουσιν οἱ πολλοὶ ὡς ἴδιαν ἔχοντες φρόνησιν. || 'Εμπεδοκλῆς 110.10 πάντα γὰρ ἔσθι φρόνησιν ἔχειν καὶ νόματος αἰσαν 2. Φρόνηση/σοφία, prudence/wisdom, Δημόκριτος 2 Τοιτογένεια ... φρόνησις 119 βαιά γὰρ φρόνησει τύχη μάχεται, τὰ δὲ πλεῖστα ἐν

